

UCHWAŁA NR
RADY DZIELNICY REMBERTÓW M.ST. WARSZAWY
z dnia 2015 roku

**w sprawie zabezpieczenia środków finansowych w budżecie m.st. Warszawy
z przeznaczeniem na zagospodarowanie miejsca czynu zbrojnego 1831 roku
zwanego „Bitwą pod Olszynką Grochowską”**

Na podstawie § 6 ust. 1 pkt 20 oraz § 13 ust. 8 Statutu Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy przyjętego uchwałą nr LXX/2182/2010 Rady m.st. Warszawy z dnia 14 stycznia 2010 roku w sprawie nadania statutów dzielnicom m.st. Warszawy (Dz. Urz. Woj. Maz. nr 32 poz. 453 ze zm.)¹ - Rada Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy uchwala, co następuje:

§ 1. Rada Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy wnioskuję do Prezydenta m.st. Warszawy o zabezpieczenie w budżecie m.st. Warszawy na rok 2016 środków finansowych w wysokości 600.000 zł, umożliwiających wybudowanie placu apelowego tzw. tarczy, z przeznaczeniem na organizację uroczystości upamiętniających miejsce czynu zbrojnego 1831 roku zwanego „Bitwą pod Olszynką Grochowską”.

§ 2. Niniejszą uchwałę przekazać do:

1. Rady m.st. Warszawy,
2. Prezydenta m.st. Warszawy.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy

Stanisław Kowalczuk

¹ Zmiany tekstu wymienionej uchwały zostały ogłoszone w Dz. Urz. Woj. Maz z.2010 r. nr 32, poz. 454, z 2013r. poz. 2289, z 2014 r. poz. 1706, 8307 i 10167

131-1-1
Rada m.st. Warszawy
Krzesiów Czelen

UZASADNIENIE
UCHWAŁY NR
RADY DZIELNICY REMBERTÓW M.ST. WARSZAWY
z dnia 2015 roku

w sprawie przeznaczenia środków m.st. Warszawy w celu zagospodarowania miejsca czynu zbrojnego 1831 roku zwanego „Bitwą pod Olszynką Grochowską”

Olszynka Grochowska – symbol walk o wolność Narodu Polskiego - to miejsce największej bitwy Powstania Listopadowego, która rozegrała się w dniach 20-25 lutego 1831 roku.

W 1916 roku, po 85 latach zakazu upamiętniania poległych w bitwach patriotów polskich przez władze carskie, ustawiony został pierwszy drewniany Krzyż przy zbiorowej mogile. Uroczystość ta zgromadziła ponad 100 tys. Polaków.

1 marca 1931 roku marszałek Józef Piłsudski, prezydent Rzeczypospolitej Ignacy Mościcki oraz kardynał Aleksander Kakowski podpisali akt erekcyjny wzniesienia w Olszynie pomnika-mauzoleum na cześć poległych. Za prezydentury Stefana Starzyńskiego Olszynka została uznana przez niego za najwartościowszy zabytek stołecznej Warszawy.

W 1936 roku - w 105 rocznicę wydarzeń w Olszynie Grochowskiej, zbudowano kryptę, w której pochowano zebrane szczątki poległych. Ustawiono metalowy krzyż i umieszczono tablice z napisem: *„Przechodniu powiedz współbraciom, że walczyliśmy mężnie i umierali bez trwogi, ale z troską w sercu o losy Polski, losy przyszłych pokoleń, o Wasze losy. Ku czci Bohaterów Olszynki Grochowskiej poległych dn.25.02.1831 r.”*

W uroczystościach tych wzięli udział: Generalny Inspektor Sił Zbrojnych gen. Edward Rydz Śmigły, Kardynał Aleksander Kakowski, Biskup Polowy Józef Gawlina, Minister Spraw Wewnętrznych Stanisław Raczkiewicz i prezydent Stefan Starzyński, który ogłosił podczas uroczystości przemianowanie dotychczasowych ulic z Zawichowskiej i Kanałowej na Aleję Olszynki Grochowskiej

Trudny okres powojenny to czas degradacji tego terenu – budowa zakładów kolejowych, zakład karny, rurociąg ciepłowniczy z EC Kawęczyn na Pragę Południe.

Po przejęciu władzy w Polsce przez demokratyczne siły, rozpoczęły się oficjalne starania o restaurację tego miejsca i nadanie mu godnej oprawy. Jednak aż do 1999 roku Pomnik Bitwy pod Olszynką Grochowską był jedynym pomnikiem w Warszawie, do którego brak było dojazdu. Prowadziła doń błotnista zapadająca się w dni deszczowe ulica Traczy. Ówczesne władze Rembertowa nie uwzględniały modernizacji tego obszaru w planach budżetowych na kolejne lata.

Wskutek nacisków mieszkańców oraz Rady Osiedla Wygoda-Kawęczyn w 1998 roku – 18 czerwca, został uchwalony Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Obszaru Nowa Wygoda-Kawęczyn Południowy – Olszynka Grochowska. W jego ramach ustalono rezerwę terenu dla realizacji przedsięwzięć związanych z upamiętnieniem bitwy.

Na początku nowej kadencji Rady Gminy Warszawa - Rembertów w roku 1998 - rozpoczęto równoległe działania zmierzające do pozyskania na rzecz gminy gruntów niezbędnych dla realizacji planu budowy Miejsca Pamięci w Olszynie. Jako pierwszą pozyskano działkę wzdłuż ulicy Traczy, na mocy postanowienia Sądu o tytule zasiedzenia, która następnie decyzją Wojewody Mazowieckiego została przekazana Gminie Warszawa - Rembertów na cele planowanej inwestycji. Przejęcie tego gruntu otworzyło drogę działaniom zmierzającym do zagospodarowania tego miejsca:

- posadowienie kopca Bohaterów Olszynki Grochowskiej,
- utwardzenie drogi dojazdowej w ul. Traczy,
- oraz ustawienie pierwszych, z kilkudziesięciu istniejących już dzisiaj, głazów z tablicami epitafijnymi poświęconymi bohaterom walk o niepodległość Polski, wzdłuż ulicy Traczy.

W 2000 roku udało się zakupić pierwszą z 7 działek objętych lokalizacją przedmiotowej inwestycji. Deficyt środków i nadawanie priorytetu zaspokajaniu bieżących potrzeb, (tudzież brak woli politycznej ówczesnych władz gminy) były przyczyną długiej przerwy w pozyskiwaniu pozostałych działek.

Dlatego nowy Zarząd - już Dzielnicy Rembertów - wiązał spore nadzieję na finalizację przedsięwzięcia z budżetem m.st. Warszawy jako źródłem środków na realizację zatwierdzonego przez Radę Gminy Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego.

Jak się okazało słusznie, bo dzięki staraniom Zarządu, pod koniec 2007 roku wykupiono, wyłącznie ze środków z budżetu m.st. Warszawy, drugą działkę o pow. 1538 m².

Do najważniejszych inwestycji w Alei Chwały w kadencji 2006 – 2010 należało:

- wykonanie koncepcji zagospodarowania Miejsca Pamięci oraz wizualizacji projektu w postaci makiety,
- wykonanie stylowego oświetlenia wzdłuż ulicy Traczy,
- uporządkowanie terenu poprzez usunięcie bezprawnie wybudowanych tam obiektów
- oraz wykonanie dojazdów do głazów pamięci.

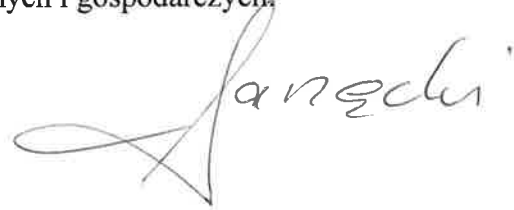
Wsparcie dla inicjatywy budowy Miejsca Pamięci w Olszynie Grochowskiej wyraziło już wielu Polaków o uznanym w kraju i zagranicą autorytecie – pod Apelem do Władz Samorządowych Warszawy, wystosowanym przez władze Rembertowa, złożyli swój podpis przedstawiciele władz samorządowych dzielnic i gmin ościennych Warszawy i wojska polskiego, posłowie i senatorowie RP, ludzie kultury, sztuki członkowie organizacji kombatanckich oraz społecznicy Kręgu Pamięci Narodowej, przedstawiciele Polonii na czele z śp. Prezydentem RP na wychodźstwie – Ryszardem Kaczorowskim. Inicjatywa zyskała poparcie najwyższych dostojników kościelnych – śp. Księdza Prymasa Józefa Glempa, Arcybiskupa Sławoja Leszka Głódzia czy Biskupa Polowego – gen. Tadeusza Płoskiego, a przede wszystkim duchowego patrona przedsięwzięcia – śp. Księdza Wacława Karłowicza, który wielokrotnie celebrował mszę świętą w intencji poległych w Bitwie Grochowskiej.

Kalendarz zakupu gruntów wskazuje na to, że pomysł zintegrowania gmin warszawskich oraz ościennych w jeden stołeczny organizm przysłużył się realizacji zamiaru stworzenia godnego upamiętnienia wydarzeń w Olszynie Grochowskiej. Kwoty ze stołecznego budżetu znacznie przyspieszyły tempo pozyskiwania niezbędnych nieruchomości, a sama inicjatywa zyskała status zadania inwestycyjnego m.st. Warszawy – poprzez zapisanie w strategii rozwoju do roku 2020 (uchwała nr LXII/1789/2005 Rady m.st. Warszawy z 24 listopada 2005 roku). Zadanie znalazło również swoje miejsce w Program Rozwoju Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy do 2020 roku (uchwała nr 165/LII/2014 Rady Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy z 28 stycznia 2014 roku). Ponadto wielokrotnie podczas uroczystych sesji rad dzielnic Rembertów i Praga Południe podkreślano znaczenie miejsca bitwy pod Olszynką Grochowską w historii Polski.

Mając powyższe na uwadze, uznaje się że należy stworzyć godne miejsce na organizację uroczystości upamiętniających miejsce czynu zbrojnego 1831 roku zwanego „Bitwą pod Olszynką Grochowską”, poprzez wybudowanie infrastruktury towarzyszącej. Uroczystości główne odbywają się dwa razy do roku w miesiącach listopad i luty. Uczestniczą w nich przedstawiciele władz państwowych, władze m.st. Warszawy, duchowni, kombatancki, uczniowie szkół warszawskich, wielu zaproszonych znamienitych gości oraz przede wszystkim licznie zgromadzeni mieszkańcy Warszawy i okolic. Jest uwłaczającym, że w otoczeniu tak ważnego miejsca, zgromadzeni na uroczystościach brodzą niejednokrotnie w błocie.

Dlatego też wnioskujemy do Prezydenta m.st. Warszawy o potraktowanie wykonania inwestycji jako priorytetowej i wygospodarowanie w budżecie m.st. Warszawy na rok 2016 kwoty w wysokości 600.000 zł. Wymieniona kwota zabezpiecza wykup gruntów (w obrębie 3-07-04 nr 121, 122, 123, 61/9, 61/12) o łącznej powierzchni 768 m² wraz z budową na nich placu apelowego tzw. tarczy przed Pomnikiem „Bitwa pod Olszynką Grochowską”

Pragniemy zaznaczyć, że przedsięwzięcie realizuje zamysł nie tylko upamiętnienia wzniosłych momentów naszej historii, ale jest także inwestycją w przyszłość – miejscem o walorach turystycznych, edukacyjnych, kulturalnych i gospodarczych.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Janęcki', with a large, stylized flourish on the left side.

83a
Druk Nr

z dnia 01 GRU. 2015 r.

Warszawa, dnia 30 listopada 2015 r..

Grupa radnych

Pan Stanisław Kowalczuk
Przewodniczący Rady
Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy

WNIOSEK

Na podstawie § 25 ust. 7 Statutu Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy przyjętego uchwałą nr LXX/2182/2010 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 14 stycznia 2010 roku (Dz. Urz. Woj. Maz. nr 32 poz. 453 ze zm.), reprezentując interesy mieszkańców Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy, wnosimy o:

wprowadzenie do porządku obrad najbliższej sesji Rady Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy projektu uchwały Rady Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy w sprawie zabezpieczenia środków finansowych w budżecie m.st. Warszawy z przeznaczeniem na zagospodarowanie miejsca czynu zbrojnego 1831 roku zwanego „Bitwą pod Olszynką Grochowską”.

Przedstawicielem grupy wnioskodawców jest radny Marek Jarzęcki.

Jarzęcki
J. Słusarczyk
Henryk Kłobiel
Mariusz Busiński
Wojanicki

S. Kowalczuk
A. Piórkowski
Antar Kłoski
Gregorz Potkiewicz
Mirosław Gorczyński